

's-Hertogenbosch, 8 januari 2020

Betreft: Deels met Europees geld bekostigde biomassakachel aspergekweker staat stil door minimale stikstofuitstoot.

Geacht college,

Biologisch aspergekweker Erik Verhoeven uit Cromvoirt schafte in 2016 een biomassakachel van 150.000 euro aan. Doordat hij zijn asperges CO2-neutraal ging verwarmen, kreeg hij zelfs 40.000 euro subsidie vanuit Europa. Maar omdat de biomassakachel stikstofuitstoot, mag hij deze nu niet meer gebruiken. De uitstoot van deze biomassakachel is maximaal 55 kg stikstof per groeiseizoen, sterk afhankelijk van de warmtevraag. Met een maximale depositie van maximaal 0,03 mol stikstof per hectare. Dit terwijl de agrariërs welke grasland hebben liggen aan de randen van hetzelfde Natura 2000 gebied, "Het Drongelens kanaal", jaarlijks 300 kilogram stikstof per hectare mogen inzetten om de grasgroei te bevorderen.

Als Lokaal Brabant willen wij u daarom de volgende vragen stellen:

1. Is deze casus met verstreckende gevolgen voor de bedrijfsvoering van de biologische aspergeteler Erik Verhoeven bekend bij het college van GS?
2. Is het in de ogen van GS redelijk en billijk dat een biologische aspergeboer deze biomassakachel met een maximale uitstoot van 55 kilogram stikstof per jaar (0.03 mol/hectare) niet mag inzetten terwijl de tegen het natura 2000 gebied aan gelegen graslanden jaarlijks bemest mogen worden met 300 kilogram stikstof per jaar? Met andere woorden als deze aspergevelen omgezet worden in grasland is een jaarlijkse gift van 300 kilogram stikstof per hectare toegestaan.
3. Hoe kijkt het college van GS aan tegen deze casus?
4. In welke richting is het college van GS bereid samen met de ondernemer te zoeken naar een werkbare oplossing?
5. Is het college van GS bereid te onderzoeken hoe deze ongewenste situatie (tijdelijk) op te lossen is, mogelijk met gebruikmaking/toepassing van een hardheidsclausule?
6. Hoe groot is het effect op dit natura 2000 gebied, "Het Drongelens kanaal", van de jaarlijkse uitstoot van minimaal 150.000 kilogram stikstof door asfaltcentrale van een wegenbouwbedrijf die slecht een paar kilometer verderop dagelijks in bedrijf is?
7. Is de uitstoot van maximaal 55 kilogram stikstof in ditzelfde kader dan niet verwaarloosbaar klein? Terwijl de biologische aspergeteler maximaal groenbemesters zoals klaver e.d. inzet om op een natuurlijke wijze stikstof uit de lucht in de bodem vast te leggen.
8. Welke alternatieven heeft het College van GS om de desbetreffende aspergeteler tegemoet te komen zodat hij zijn bedrijfsvoering en biologische teelten ter plaatse kan continueren?

9. Is het college van GS bereid in overleg te treden met de ondernemer om gezamenlijk te komen tot een werkbare oplossing voor deze casus?

Wij zien de antwoorden op onze vragen met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet,

Wil van Pinxteren

Lokaal Brabant